

הדוגמניות רצו אל העם בתצוגה מאולתרת: דוגמן רוקד עם חילת מול.. כס'ת"

תעלול בדריזנוג'ק

מאי אורי אבנת, שהיה מן המארגנים: "אני חושב שעשינו כאן דבר גדול. כל הרעיון עלה בדעתי בעקבות תצוגה דומה שערכתי בפאריס, בגאנר'י לפאייט. חשבתי שאם רוצים להביא אנשים לחנויות, צריך להוציא את הבגדים אל הרחוב. ואז אמרתי לעצמי: אם זה הצליח בפאריס, אין כל סיבה שזה לא יצליח בארץ. רחוב דיוג'ק גוף הוא רק ההתחלה. אנחנו חושבים להמשיך את כל העניין גם בשאר הערים הגדולות בארץ. "אני חושב שבמה שעשינו, הראינו ל- קהל שדוגמניות הן לא רק יצורים שברים ומסתייגים, אלא מסוגלות להיות גם חלק מן העם. "על המאורע כולו הוצאנו כמה מאות אלפי לירות. מבצע כזה, גועז וחשדני, עוד לא היה בארץ. אבל לשימחתי היתה לנו הצלחה עצומה, ואנחנו מקווים שגם בשאר הערים נצליח כמו שהצלחנו ב- תל-אביב."

פעה, ולכל הפרטים שבדרך-כלל אין לי קשר אליהם. "בתצוגה כזאת צריך ליצור קשר עם הקהל, יש הבדל אם מופיעים בבתי-מלון סטרייליים או ברחוב. בבתי-מלון הקהל בא לראות תצוגה, וכאן הייתי צריכה לדאוג שהקהל יבוא לראות ויתעניין בנעשה. הייתי צריכה לשים לב שהדוגמניות לא יהיו יותר מדי פרובוקטיביות או אכזרי-לוסיויות מצד אחד, ומצד שני לדאוג שהן לא תהיינה זולות מדי. "הדוגמנית ליאורה לפידות ואני עשינו רבות מאד, ואף פעם לא ירדנו מרמתנו, ומכאן נבע כל החשש. אבל לשימחתי, הכל הלך חלק. אף אחד לא שלח ידיים, וקיבלנו מהקהל תגובות נהדרות." אחרי התצוגה, בעוד הדוגמניות הן מיוזעות מחליפות את בגדיהן, והקהל נרגע אט-אט מן ההמולה שנחתה עליו לפתע וחזר אל שולחנות בתי-הקפה. לי- קניות ולטיול של צהריים, סיפר הפירסור

הדוגמנית הוותיקה חניתה צנטנר, האחראית על ה- מאורע העלוי, היתה הרוח החיה בקרב. היא שלפה את הדוגמניות מאדישותן ודחפה אותן להתערב בין ההמונים ולטפס על מכוניות.

חניתה מביימת

צעק נהג צעיר במכונת פיאט אדומה, שבה ישבו שלושת ילדיו. "אני מוכן לשלם!" "אתם השתגעתם או מה?" צעק אחר, ונענה: "בטח, אתה לא רואה?"

מכונות נעצרו בהיקות-בלמים. עוברי-אורח משתוממים קפאו על מקומם באמצע הכביש, וכמעט שנדרסו. יושבי בתי-הקפה בדיוג'ק קמו מעל כור סת-המשקה שלהם, ונסחפו לריקוד ה- סוער.

את התצוגה

אל הקהל

החניתה צנטנר, האחראית על ה- מיבצע, הסתייבה בין הדוגמניות ו- הקהל, והקפידה שהשיגעון לא יהפוך הש- תוללות שלוחת-רסן. "לקח לי זמן להסכים לרעיון כה משר- גע," סיפרה חניתה בסיפוק. "זו פעם רא- י שונה שדוגמניות יוצאות אל הקהל, ו- עורכות תצוגת-רחוב. הקהל הישראלי לא רגיל לאירועים כאלה. האנשים פשוט לא רגילים לשמוח בצורה ספונטאנית.

שלוחת-הצהריים של רחוב דיוג'ק הופ- רה לחציישעה ביום השישי האחרון, עת פרצו אל הרחוב עשרה דוגמנים ודוגמניות, כשבראשם הדוגמנית חניתה צנטנר, ש- דחפה אותם להתערב בין ההמונים. הדוגמנים, שהיו לבושים בבגדים סגור- גיים, חבושי כובעים, החזיקו בידיהם עי- תונים ופיסות נייר ציבעוני שאותם השליכו- רת עבר הקהל המופתע. הם צפרו בשיפ- רות קרסון והפריחו באוויר נשיקות ו- בלונים. את החזיון כולו ליוותה מוסיקה רעש- נית, מתוך רמקול נייד. העוברים והשבים נחלצו מאדישות ה- צהריים, נחלקו לשני טורים ופינו דרך לתהלוכה המזוהה. בעוד הדוגמניות מפ- גינות עוזרות, מטפסות על המכוניות ש- בעליהן המופתעים נאלצו לבלום, ומפ- גינות מעליהן תנוחות שונות ומשונות. "תושיב אותה גם על המכונית שלי!"

בשימלת-קורדורו של אחד מבתי-האופנה הידועים בארץ, קפצה הדוגמנית החנינית חניתה צנטנר על אחד מהשולחנות בבית-הקפה כסית. בלי לעשות חשבון למבטים הנדהמים ששלחו אליה יושבי הקפה.

חוד החנית